

32001L0046

1.9.2001.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 234/55

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2001/46/EK

(2001. gada 23. jūlijs),

ar kuru groza Padomes Direktīvu 95/53/EK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē oficiālo pārbaužu organizēšanu dzīvnieku uztura jomā, un Direktīvas 70/524/EEK, 96/25/EK un 1999/29/EK par dzīvnieku uzturu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽²⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā

- (1) Dzīvnieku uzturam paredzēto produktu drošība ir galvenās rūpes, un ir jānodrošina, lai Kopienā apgrozībā nonākušie dzīvnieku uzturam paredzētie produkti būtu droši; Padomes 1995. gada 25. oktobra Direktīva 95/53/EK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē oficiālo pārbaužu organizēšanu dzīvnieku uztura jomā ⁽⁴⁾, palīdz sasniegt šo mērķi.
- (2) Padomes Direktīva 74/63/EEK par nevēlamām vielām un produktiem dzīvnieku barībā ⁽⁵⁾ ir atcelta ar Padomes 1999. gada 22. aprīļa Direktīvas 1999/29/EC 16. pantu; tāpēc ir jālabo atsaucē uz Direktīvu 74/63/EEK, ievērojot tabulu Direktīvas 1999/29/EK IV pielikumā.
- (3) Attiecībā uz atsauci uz dzīvnieku uzturā lietojamo produktu apgrozību ir jānosaka Direktīvās 70/524/EEK ⁽⁶⁾, 95/53/EK un 96/25/EK ⁽⁷⁾ lietotās definīcijas dzīvnieku uztura nozarē.
- (4) Nesen divas reizes ir gadījies nopietns dioksīna piesārņojums dzīvnieku uzturam paredzētos produktos; ņemot vērā šajos gadījumos gūto pieredzi, ir jāuzlabo procedūras, kas piemērojamas gadījumiem, kad dzīvnieku uztura produkts rada nopietnus draudus cilvēku

vai dzīvnieku veselībai vai videi, vai kad atklāj noteiktus Direktīvas 1999/29/EK pārkāpumus; mērķis ir šādā veidā uzlabot to risku vadību, kas kaitētu cilvēku un dzīvnieku veselības un vides aizsardzības līmenim, kurš paredzēts Kopienas Regulā par dzīvnieku uzturu, vienlaikus izvairoties no šo īpašo procedūru trivializēšanas, sistemātiski piemērojot tās mazāk svarīgām problēmām.

- (5) Komisijas pārbaudē, ko veica pēc dioksīna piesārņojuma pārtikas un barības ķēdē, atklājās, ka dalībvalstīm bija grūti vadīt šādu neparastu krīzi; ņemot vērā gūto pieredzi, lai nodrošinātu to, ka nopietnus riskus saistībā ar kādu dzīvnieku uztura produktu visā Kopienā vada ar līdzīgām efektivitātes garantijām, ir nepieciešams ieviest noteikumus, kuros ir paredzēts, ka dalībvalstīm obligāti jābūt operatīvās rīcības plāniem, lai risinātu neparedzētus gadījumus dzīvnieku uztura nozarē.
- (6) Ja dalībvalstī dzīvnieku uztura produktu dēļ rodas nopietni draudi cilvēku vai dzīvnieku veselībai un ja attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis nevar šos draudus apmierinoši novērst, Komisijai ir obligāti jābūt gatavai veikt visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, un tai jo īpaši ir jābūt pilnvarām apturēt dzīvnieku uztura produktu tirdzniecību un eksportu no attiecīgās dalībvalsts vai tās daļas vai noteikt īpašus nosacījumus attiecīgajiem produktiem vai vielām.
- (7) Direktīvā 1999/29/EK ir noteikti maksimālie pieļaujamie līmeņi noteiktām nevēlamām vielām un produktiem barības sastāvdaļās un barībā.
- (8) Ja ir izveidota sistēma, kura ļauj dalībvalstīm visos barības ražošanas ķēdes posmos no uzņēmējiem saņemt informāciju par noteiktiem gadījumiem, kad nav izpildīti noteikumi par nevēlamiem produktiem un vielām; ņemot vērā gan gūto pieredzi, gan līdzīgu kārtību, kas paredzēta Kopienas noteikumos par vispārējo produktu drošību, minētā sistēma būtu jāuzlabo un jāpaplašina, lai to varētu piemērot visos gadījumos, kad uzņēmējs atklāj, ka dzīvnieku uztura produkts rada nopietnus draudus cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai videi.

⁽¹⁾ OV C 274 E, 26.9.2000., 28. lpp. un OV C 96 E, 27.3.2001., 279. lpp.

⁽²⁾ OV C 367, 20.12.2000., 11. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2000. gada 4. oktobra Atzinums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*), Padomes 2001. gada 12. februāra Kopējā nostāja (OV C 93, 23.3.2001., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2001. gada 15. maija Lēmums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*). Padomes 2001. gada 19. jūnija Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 265, 8.11.1995., 17. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/77/EK (OV L 333, 29.12.2000., 81. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 115, 4.5.1999., 32. lpp.

⁽⁶⁾ Padomes 1970. gada 23. novembra Direktīva 70/524/EEK par dzīvnieku barības piedevām (OV L 270, 14.12.1970., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 1999/20/EK (OV L 80, 25.3.1999., 20. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/25/EK par barības sastāvdaļu apgrozību (OV L 125, 25.7.1975., 35. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/16/EK (OV L 105, 3.5.2000., 36. lpp.).

(9) Pašreiz spēkā ir pienākums informēt citas dalībvalstis un Komisiju, ja pastāv iespēja uz citām dalībvalstīm nosūtīt barības sastāvdaļu kravu, kas neatbilst maksimāli pieļaujamajiem nevēlamo vielu vai produktu līmeņiem.

(10) Šī ātrās informācijas apmaiņas sistēma jāiestrādā Direktīvā 95/53/EK un jānosaka standarta procedūras tās darbībai, lai to turpmāk varētu piemērot visos gadījumos, kad produkts apdraud cilvēku veselību, dzīvnieku veselību vai vidi, kā arī nolūkā uzlabot pārbaudes sistēmu kopumā; vienkāršības un efektivitātes labad sistēma būtu jāpiemēro arī tad, ja dalībvalsts atsakās pieņemt kādu produktu no trešās valsts, veicot tā pārbaudi ievadot; šīs standarta procedūras, ar noteiktiem grozījumiem, varētu būt tādas pašas, kā noteikts informācijas apmaiņai ārkārtas gadījumos, ievērojot Padomes 1992. gada 29. jūnija Direktīvu 92/59/EEK par vispārējo produktu drošību ⁽¹⁾.

(11) Nav iespējams uzskaitīt visus iespējami bīstamos bioloģiskās vai ķīmiskās izcelsmes piesārņojumus, kas varētu rasties nejausi vai nelikumīgas darbības rezultātā un varētu ietekmēt dzīvnieku uzturā lietojamu produktu.

(12) Būtu jāņem vērā apdraudējuma risks, kas rodas kļūdainas marķēšanas vai pārvietošanas, pārvadājuma, uzglabāšanas vai pārstrādes dēļ.

(13) Lai uzlabotu pārbaudes sistēmas efektivitāti un attiecīgos pārbaudes pasākumus, ja ir aizdomas par piesārņojumu, kas nopietni apdraud cilvēku veselību, dzīvnieku veselību vai vidi, dalībvalstīm būtu jāprasa pārbaudīt piesārņojuma īpašības un apmēru, kā arī veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu to izcelsmi, nolūkā atklāt jebkādu citu iespējamu piesārņojumu.

(14) Direktīvā 95/53/EK ir noteikts, ka dalībvalstīm jāiesniedz Komisijai informācija par katrā gadā veikto pārbaužu rezultātiem, pirmo reizi līdz 2000. gada 1. aprīlim; vēl ir noteikts, ka Komisija izmantos šos ziņojumus, lai sagatavotu un iesniegtu vispārēju kopsavilkuma ziņojumu par Kopienas līmenī veiktām pārbaudēm līdz ar priekšlikumu saskaņotai pārbaudes programmai nākamajam gadam; dalībvalstis un Komisija ņem vērā informāciju par piesārņojumu, kas ietekmē dzīvnieku uzturā lietojama produkta drošību, nosakot prioritātes ikgadējām saskaņotām pārbaudes programmām; visu apkopoto informāciju par draudiem cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai videi saistībā ar dzīvnieku uzturam

paredzētu produktu apriti un izmantošanu labāk var analizēt, ja to sniedz saskaņotā un standartizētā formā.

(15) Ņemot vērā iepriekšējo, būtu jāgroza Direktīvas 95/53/EK, 70/524/EEK, 96/25/EK un 1999/29/EK,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Padomes Direktīvu 95/53/EEK groza šādi:

1. Šādi groza 2. panta 1. punktu:

a) otro ievilkumu a) punktā aizstāj ar šādu ievilkumu:

“— Padomes 1999. gada 22. aprīļa Direktīva 1999/29/EK par nevēlamām vielām un produktiem dzīvnieku uzturā (*).

(*) OV L 115, 4.5.1999., 32. lpp.”;

b) ar šādu tekstu aizstāj e) apakšpunktu:

“e) dzīvnieku uzturam paredzēts produkts “vai” produkts: dzīvnieku barība vai jebkura viela, ko lieto dzīvnieku uzturā;”;

c) ar šādu tekstu aizstāj h) apakšpunktu:

“h) laišana apgrozībā “vai” apgrozība: pārdošanai paredzēta dzīvnieku uzturam domāta produkta turēšana, ieskaitot piedāvāšanu pārdošanai vai kādu citu nodošanas veidu trešām personām, bez maksas vai par maksu, kā arī pati pārdošana un citi nodošanas veidi.”

2. Pēc 4. panta pievieno šādu pantu:

“4.a pants

1. Dalībvalstis sastāda operatīvās rīcības plānus, kuros nosaka pasākumus, kas bez kavēšanās veicami, ja atklājas, ka dzīvnieku uzturam paredzēts produkts rada nopietnus draudus cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai videi, un kuros precizē pilnvaras un atbildību, kā arī informācijas pārraides kanālus. Dalībvalstis pēc vajadzības pārskata šos plānus, jo īpaši ņemot vērā pārmaiņas pārbaudes pakalpojumu organizācijā un gūto pieredzi, tai skaitā simulācijas mācībās gūto pieredzi.

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai savus sastādītos operatīvos rīcības plānus, kā arī jebkādus to labojumus.

⁽¹⁾ OV L 228, 11.8.1992., 24. lpp.

3. Komisija pārbauda plānus un iesaka attiecīgajām dalībvalstīm jebkādos grozījumus, kas palīdzētu nodrošināt to, ka dalībvalstu operatīvie rīcības plāni sniedz vienādas efektivitātes garantijas. Lai sasniegtu šo mērķi, Komisija vajadzības gadījumā, lemjot saskaņā ar 23. pantā paredzēto procedūru, drīkst izdot pamatnostādnes operatīvo rīcības plānu saskaņošanai.”

3. Ar šādu tekstu aizstāj 12. panta 1. punktu:

“1. Galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde galamērķos drīkst pārbaudīt produktu atbilstību 2. panta 1) punkta a) apakšpunkta noteikumiem nediskriminējošās izlases veida pārbaudēs. Jo īpaši un tikai tiktāl, ciktāl nepieciešams šo izlases veida pārbaudi veikt, dalībvalstis drīkst lūgt uzņēmējus ziņot šai kompetentajai iestādei par produktu saņemšanu. Dalībvalstis informē Komisiju, kad tās izmanto šo pasākumu.”

4. Ar šādu tekstu aizstāj 13. panta 2.punkta otro ievilkumu:

“— pēc vajadzības padarot produktus nekaitīgus,”

5. Ar šādu tekstu aizstāj 14. panta pirmo daļu:

“Ja 13. panta 1. punktā minētos produktus iznīcina, izmanto citiem mērķiem, nosūta atpakaļ uz izcelsmes valsti vai padara nekaitīgus, galamērķa dalībvalsts nekavējoties sazinās ar nosūtītāju dalībvalsti. Nosūtītāja dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus un paziņo galamērķa dalībvalstij par veikto pārbaudi būtību un iznākumu, pieņemtajiem lēmumiem un šādu lēmumu iemesliem.”

6. Pēc 15. panta pievieno šādu iedaļu:

“3.a iedaļa

Drošības klauzula

15.a pants

1. Ja vienā vai vairākās dalībvalstīs rodas problēma saistībā ar dzīvnieku uzturā lietojamu produktu, kas varētu radīt nopietnus draudus cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai videi, un to nevar apmierinoši novērst ar attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu veikto pasākumu palīdzību, Komisija, lemjot saskaņā ar 23.a pantā noteikto procedūru, pēc savas ierosmes vai pēc dalībvalsts lūguma nekavējoties veic šādus pasākumus atkarībā no situācijas nopietnības:

— aptur no attiecīgās dalībvalsts vai tās daļas, vai no viena vai vairākiem Kopienas teritorijā izvietotiem uzņēmumiem nākušo produktu laišanu apgrozībā Kopienā, izmantošanu dzīvnieku uzturā vai eksportu uz trešajām valstīm, vai

— paredz īpašus nosacījumus no attiecīgās dalībvalsts vai tās daļas, vai no viena vai vairākiem Kopienas teritorijā izvietotiem uzņēmumiem nākušo produktu laišanai apgrozībā Kopienā, izmantošanai dzīvnieku uzturā vai eksportam uz trešajām valstīm.

2. Tomēr ārkārtas gadījumos Komisija pēc tam, kad ir apspriedusies ar attiecīgajām dalībvalstīm un informējusi citas dalībvalstis, var uz laiku pieņemt 1. punktā minētos

pasākumus. Desmit darba dienu laikā tā iesniedz jautājumu saskaņā ar Direktīvas 70/372/EEK (*) 1. pantu izveidotajā Barības pastāvīgajā komitejā jautājumos, kas saskaņā ar 23.a pantā noteikto procedūru sniedz atzinumu par to, vai šie pasākumi būtu jāpaplašina, jāgroza vai jāatceļ.

Ja dalībvalsts oficiāli informē Komisiju par vajadzību veikt aizsargpasākumus, bet Komisija nav izmantojusi 1. punktā minētos pasākumus, šī dalībvalsts attiecībā uz izmantošanu vai laišanu apgrozībā var piemērot pagaidu aizsargpasākumus. Ja dalībvalsts piemēro šādus pasākumus, tā nekavējoties informē citas dalībvalstis un Komisiju. Komisija desmit darba dienu laikā jautājumu iesniedz Barības pastāvīgajā komitejā jautājumos, kas saskaņā ar 23. pantā izklāstīto procedūru sniedz atzinumu par to, vai valsts pagaidu aizsargpasākumi būtu jāpaplašina, jāgroza vai jāatceļ.

15.b pants

Komisija informē Eiropas Parlamentu par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 9.a un 15.a pantu.

(*) OV L 170, 3.8.1970., 1. lpp.”

7. Pēc 16. panta pievieno šādu nodaļu:

“IIIA NODAĻA

INFORMĀCIJAS SISTĒMA DZĪVNIEKU BARĪBAS RISKIEM

16.a pants

Dalībvalstis nosaka, ka personām, kuras ir atbildīgas par uzņēmumiem, nekavējoties ir jāinformē dalībvalstu kompetentās iestādes, ja tām ir pierādījumi, ka dzīvnieku uzturam paredzēta produkta krava, ko tās ievēdušas Kopienas teritorijā no trešās valsts vai laidušas apgrozībā, un kas atrodas to pārziņā vai īpašumā:

— pārsniedz maksimāli pieļaujamos līmeņus, kuri noteikti Direktīvas 1999/29/EK II pielikuma A sadaļā un kurus pārsniedzot produktu pašu par sevi vai maisījumā ar citiem dzīvnieku uzturam paredzētiem produktiem nedrīkst izbarot dzīvniekiem, vai

— neatbilst vienam vai vairākiem noteikumiem, kas minēti šīs direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un, ņemot vērā šo neatbilstību, kā arī mērķi, kam tā paredzēta, rada nopietnus draudus cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai videi.

Personas, kas atbildīgas par uzņēmumiem, sniedz visas ziņas, kuras palīdz precīzi identificēt attiecīgo produktu vai produktu kravu, kā arī pēc iespējas pilnīgāku draudu aprakstu, ko rada attiecīgais produkts vai produkti, un pieejamo informāciju, kas būtu noderīga produkta vai produktu fiksēšanai. Tās arī informē dalībvalstu kompetentās iestādes par veiktajiem pasākumiem, lai novērstu draudus cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai videi, aprakstot šos pasākumus.

Dalībvalstis nosaka tādas pašas informācijas prasības attiecībā uz dzīvnieku uzturam paredzēto produktu radītajiem draudiem personām, kas veic veselības uzraudzību saimniecībām, kuras minētas 10. pantā Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīvā 96/23/EK par pasākumiem, lai uzraudzītu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku produktos (*), un personām, kas ir atbildīgas par laboratorijām, kurās veic analīzes.

Ja vajadzīgs, kompetentās iestādes piemēro 8., 11. vai 13. panta noteikumus.

16.b pants

1. Ja dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir informācija, kas, pamatojoties uz pieejamiem riska novērtēšanas faktoriem, norāda, ka dzīvnieku barībai paredzētu produktu krava rada nopietnus draudus cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai videi, tās pārbauda saņemto informāciju un vajadzības gadījumā nodrošina vajadzīgos pasākumus, lai kravu neizmantotu dzīvnieku uzturā, uzliek kravai ierobežojumus un nekavējoties izmeklē:

— riska būtību un, ja vajadzīgs, nevēlamo vielu līmeni,

— iespējamo nevēlamo vielu vai riska izcelsmi,

lai precīzāk novērtētu risku.

Ja vajadzīgs, riska novērtējumu paplašina līdz citām tā paša produkta kravām vai citiem produktiem barībā vai barības ķēdē, kas varētu saturēt nevēlamas vielas, vai attiecībā uz kurām šāds risks varētu būt, ņemot vērā jebkādu nevēlamu vielu piejaukšanu citiem dzīvnieku barības produktiem un iespējamo bīstamo produktu pārstrādi barības ķēdē.

2. Ja apstiprinās ziņas par nopietnu draudu esamību saskaņā ar 1. punktu, dalībvalstis nodrošina, lai nevēlamas vielas saturošās kravas galamērķis, tai skaitā iespējamā dezaktivācija, tālāka rīcība, lai padarītu produktus nekaitīgus, pārstrāde vai iznīcināšana neradītu kaitīgu ietekmi uz cilvēku vai dzīvnieku veselību vai uz vidi; un, ja ir iespēja, ka nevēlamās vielas vai šādu vielu esamības risks ir paplašinājies līdz citām kravām vai barībai vai barības

ķēdei, tās nekavējoties identificē un kontrolē citas produktu kravas, ko uzskata par bīstamām, kā arī vajadzības gadījumā identificē dzīvus dzīvniekus, kuri baroti ar bīstamiem produktiem, un īsteno Direktīvā 96/23/EK vai citos atbilstošos Kopienas noteikumos paredzētos pasākumus saistībā ar dzīvnieku veselību vai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu drošību, saskaņojot attiecīgo kontroles dienestu darbību, lai izvairītos no bīstamo produktu laišanas apgrozībā un nodrošinātu atsaukšanas kārtības īstenošanu produktiem, kas jau atrodas apgrozībā.

16.c pants

1. Ja dalībvalsts atklāj, ka dzīvnieku uztura produkts, kas ir laists apgrozībā tās un citu dalībvalstu teritorijā, vai produkts ar izcelsmi trešā valstī, kurš ievests Kopienas teritorijā nolūkā laist to apgrozībā vienā vai vairākās dalībvalstīs:

— pārsniedz maksimāli pieļaujamos līmeņus, kuri noteikti Direktīvas 1999/29/EK II pielikuma A sadaļā un kurus pārsniedzot produktu pašu par sevi vai maisījumā ar citiem dzīvnieku uzturam paredzētiem produktiem nedrīkst izbarot dzīvniekiem, vai

— neatbilst vienam vai vairākiem noteikumiem, kas minēti šīs direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un, ņemot vērā šo neatbilstību, kā arī mērķi, kam tā paredzēta, rada nopietnus draudus cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai videi,

šī dalībvalsts tūlīt brīdina Komisiju, nosūtot tai paziņojumu.

Tā sniedz pietiekamu informāciju, lai identificētu attiecīgos produktus, tos atklātu un piemērotu tiem kontroli, un lai vajadzības gadījumā identificētu ar tiem barotos dzīvus dzīvniekus, kā arī precizē paredzētos vai jau veiktos aizsargpasākumus, lai ļautu Komisijai pienācīgi informēt citas dalībvalstis.

2. Jebkura attiecīgā dalībvalsts nekavējoties brīdina Komisiju par jebkādiem pēckontroles pasākumiem attiecībā uz riskiem, tai skaitā sniedz informāciju par bīstamās situācijas beigām.

3. Komisija un dalībvalstis izveido un izmanto ātrās informācijas apmaiņas sistēmu ar nosacījumiem, kas noteikti saskaņā ar 23. pantā paredzēto procedūru, nolūkā paātrināt 1. punktā minēto brīdinājumu un 8. panta 1. punktā minētās informācijas pārraidi un izplatīšanu.

4. Komisija informē Eiropas Parlamentu par pasākumiem brīdinājumu pārraides un izplatīšanas paātrināšanai."

(*) OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.

8. Ar šādu tekstu aizstāj 17. panta 2. punktu:

“2. Dalībvalstis nosaka, ka uz amatpersonām, kuras atbild par pārbaudi, attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu. Tomēr šis noteikums neietekmē dalībvalstu kompetentu iestāžu iespēju izplatīt informāciju, kas nepieciešama, lai novērstu nopietnus draudus cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai videi.”

9. Ar šādu tekstu aizstāj 17.a pantu:

“17.a pants

1. Neierobežojot 15. pantu, Komisijas eksperti drīkst tiktāl, cik nepieciešams šīs direktīvas vienādei piemērošanai, veikt pārbaudes uz vietas sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Dalībvalsts, kuras teritorijā notiek pārbaudes, sniedz ekspertiem visu vajadzīgo palīdzību to pienākumu veikšanai. Komisija par pārbažu rezultātiem informē kompetentās iestādes, dalībvalstis un Eiropas Parlamentu.

2. Šā panta piemērošanas sīki izstrādātos noteikumos un jo īpaši tos, kas regulē sadarbību ar attiecīgo valstu iestādēm, pieņem saskaņā ar 23. pantā paredzēto procedūru.”

10. Šādi groza 22. pantu:

a) šādu teikumu pievieno 2. punkta beigās:

“Šo informāciju sniedz ikgadējo pārskatu veidā saskaņā ar paraugu, kas sastādāms, ievērojot 23. pantu.”

b) šādu daļu pievieno 3. punkta beigās:

“Vispārējo kopsavilkuma ziņojumu, kas minēts pirmajā daļā, nosūta Eiropas Parlamentam.”

2. pants

Direktīvā 70/524/EEK ar šādu tekstu aizstāj 2. panta k) apakšpunktu:

“k) laišana apgrozībā “vai” apgrozība – jebkura pārdošanai paredzēta dzīvnieku uzturam domāta produkta turēšana pārdošanai, ieskaitot piedāvāšanu pārdošanai vai kādu citu nodošanas veidu trešām personām, bez maksas vai par maksu, kā arī pati pārdošana un citi nodošanas veidi.”

3. pants

Direktīvas 96/25/EK 2. panta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) laišana apgrozībā “ai” apgrozība – jebkura pārdošanai paredzēta dzīvnieku uzturam domāta produkta turēšana pārdošanai, ieskaitot piedāvāšanu pārdošanai vai kādu citu nodošanas veidu trešām personām, bez maksas vai par maksu, kā arī pati pārdošana un citi nodošanas veidi.”

4. pants

Ar šo tiek atcelts Direktīvas 1999/29/EK 12. panta 3. un 4. punkts.

5. pants

1. Normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šās direktīvas prasības, dalībvalstis pieņem un publicē līdz 2002. gada 1. septembrim. Par tiem dalībvalstis uzreiz informē Komisiju.

Dalībvalstis piemēro šos noteikumus no 2003. gada 1. maija.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

6. pants

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī.

7. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2001. gada 23. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētāja

N. FONTAINE

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

A. NEYTS-UYTTEBROECK